

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กนกทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. (2550). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

กรมวิชาการ. (2546). คู่มือสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ด้านทักษะการคิด. กรุงเทพฯ: คุณสภาลาดพร้าว.

กิตติชัย สุราสินีบล. (2541). ผลการใช้เทคนิคการตั้งคำถามของครูที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และพฤติกรรมกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

จรัญ ไชยศักดิ์. (2540). การสร้างแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ไชยยันต์ จรุณเสาวภาคกิจ. (2550). การเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษา การคิดวิเคราะห์ และเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน และการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ดาڑูนี บุญวิก. (2543). การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

เดชา จันทร์ศิริ. (2542). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาพระพุทธศาสนาโดยใช้การสอนตามแนวพุทธศาสนา กับกระบวนการกรุ่นสัมพันธ์. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

ทิศนา แข่มมณี และคณะ. (2540). วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กูลปั้มนเงนเจเม้นท์.

- นีรัตน์ ไตรเดช. (2549). การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ค่านิคอลระหว่างทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ. ปริญญาอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- เบญจา เรืองเสมอ. (2549). ผลการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการตั้งคำถามที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นป्रนมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ปกรณ์ ประจันบาน. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Research Methodology in Social Science). พิชณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์, 278 หน้า.
- ปกรณ์ ประจันบาน. (2553). สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยและประเมิน (Advanced Statistics for Research and Evaluation) (พิมพ์ครั้งที่ 3). พิชณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประพันธ์ศิริ สุสารัจ. (2541). คิดเก่งสมองไว. กรุงเทพฯ : โปรดักท์ฟรีค.
- ประภาครี มัคคลสมณ. (2541). ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับจากประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมมุ่งเน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ปริญญาอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ประสิทธิ์ เชื้อชัย. (2549). การสร้างแบบทดสอบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ประยัด จันทร์ชุมพู และประพสัณต์ อักษรรามัต. (2540). วิธีการสอนวิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : มาสเตอร์กรุ๊ปการพิมพ์.
- ปิยะนุช ฉิมพา. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.
- บุรฉั� พีญสมบูรณ์. (2535). การวิเคราะห์ข้อมูลระดับมัลติแแวริเอทในทางสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมเอกสาขาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พยอม ศรีสมัย (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดวิจารณญาณ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, ปัตตานี.

พรพิพย์ อุดร. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอุบลฯ, พระนครศรีอุบลฯ.

พิมพันธ์ เตชะคุปต์. (2540). คำตามเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.

ภาควิชา�ัธยมศึกษาตอนปลายคุณศาสตร์ฯ พัฒนารูปแบบมหาวิทยาลัย.

ภูริณัฐ กระแสงโสม. (2550). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกഴ เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

มยุรี จันทร์สาย. (2551). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการคิด ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.

มลิวัลย์ สมศักดิ์. (2540). รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน. ปริญญา niพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปราสาณมิตร, กรุงเทพฯ.

มังกร ทองสุขดี. (2542). การวางแผนการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.

รจนา วัลย์เบรียงเกอร์. (2548). ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตามแนวการคิดแบบหมวดหกใบของเอ็ดเวิร์ด เดอ ในในวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นที่ 2. ปริญญา niพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปราสาณมิตร, กรุงเทพฯ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาสน์.

- ลาร์ลีย์ รักสัตย์. (2550). การพัฒนากระบวนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยเทคนิคการอนุรักษ์. ปริญญาโทนีพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิจิตร ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- วรรณทิพา รอดแรงค้า และจิต นานแก้ว. (2542). การพัฒนาการคิดของนักเรียนด้วยกิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป เมเนจเม้นท์.
- วรรณทิพา รอดแรงค้า และพิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2542). การพัฒนาการคิดของครูด้วยกิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : บริษัทเดอะมาสเตอร์กรุ๊ปเมเนจเม้นท์.
- วรรณทิพา รอดแรงค้า. (2544). การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการ. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ภรากรณ์ ใบภักดี. (2547). การพัฒนาแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- วีระเดช เกิดป้านตะคียน. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เจตคติต่อการเรียน และความคงทนในการจำของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีระดับผลการเรียนต่างกันจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียรูปแบบต่างกันกับการสอนตามคู่มือครุ. ปริญญาโทนีพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิจิตร ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ และอุษา ชูชาติ. (2544). ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ(Critical Thinking). กรุงเทพฯ: วัฒนาพาณิช.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย. (2534). แนวการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เลือกเสริมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ว 014 เริ่มต้นกับโครงงานวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย. (2543). เอกสารอบรมครุวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย. (2546). **คู่มือวัดผลประเมินผล
วิทยาศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สมบัติ อปัมระกา. (2552). ผลการเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาตามรูปแบบวัดที่จัดการเรียนรู้ 5
ขั้นโดยใช้เทคนิคการรู้คิดและตามคู่มือครุภูมิที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะ⁵
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการและการคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ปร.ด., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
มหาสารคาม.
- สรศกดี แพรเดา. (2542). รายงานการศึกษาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้าน⁶
พุทธิพิสัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในห่วงโซ่อุปทานการณ์
วิชาชีพครุภูมิ สถานบันราชนวัฒนธรรมราชธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., สถาบันราชภัฏ
อุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- สัญญาลักษณ์ สวัสดิ์มังคล. (2549). การคิดอย่างมีวิจารณญาณทางวิทยาศาสตร์ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษากrüngเทพมหานคร เขต 2.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สันหวัง สอนท่าโภ. (2550). การคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เรียน⁷
วิทยาศาสตร์ด้วยวิธีสืบเสาะหาความรู้ โดยเสริมกิจกรรมการคิดอย่างมี
วิจารณญาณ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สัตต์ ภาวีรัตน์. (2542). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทาง⁸
วิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนา⁹
กระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : ไอเดียสแควร์.
- สำราญ มีแจ้ง. (2544). สติชี้ขั้นสูงสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : นิชินแอดเวอร์ไทซิ่ง.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ :
ดวงกมล.
- อนเอก ประดิษฐ์พงศ์. (2545). การสอนวิทยาศาสตร์แบบพัฒนาความคิด. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.

- อวปีโน สุตตะพาหะ. (2546). ผลของการฝึกการเรียนรู้ตามแนวคิดของแมคคาร์ธี (4 MAT) ที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี. ปริญญาในพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- อวพวรรณ ลือบุญราชชัย. (2543). การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนของนิสิต นักศึกษากับแบบการสอนของอาจารย์ต่อการพัฒนาแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ด., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- อัสมะ อะยีมอหะมะสอและ. (2550). การวิเคราะห์องค์ประกอบความคิดวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ กศม., มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- อุษณี โพธิ์สุข และคณะ. (2544). สร้างสรรค์นักคิด: คู่มือการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ด้านทักษะการคิดระดับสูง. กรุงเทพฯ: วัฒนพรชัย.
- เอ็มพว สร้างตนเอง. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ประกอบการเขียนแผนผัง มโนมติกับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- Angelo, T. A. (1995). Beginning the dialogue : Thoughts on promoting critical thinking : Classroom assessment for critical thinking. *Teaching of Psychology*. 22(1), 6-7.
- Berman, Warren. (1997). "Science Process Skill Competency and Academic Achievement in college Biology" : A Correlational Study. *Diereretation Abstract International*. 57(90): 3838-A.
- Dressel, Paul L. and Lewis B. Mayhew. (1957). General Education : Exploration in Evaluation. 2 nd ed. Washington, D.C : American Council on Education.
- Ennis, R. H. 1985. "A Logical Basic for Measuring Critical Thinking Skills," *Educational Leadership*. 43 : 45-48.

- Fairbrother, B. (1989). Problems in the assessment of scientific skills. In J. Willington (Ed.), **Skills and Processes in Science Education : A Critical Analysis.** New York : Routledge.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education.** 3 rd ed. New York : Mc Graw – Hill Book Company.
- Goodmman. L and G. Berntsomn. (2000). **The Art of Asking Question Using Directed Inquiry in the Classroom.** American Teacher Journal.
- Hudgins, B.B. and Edelman S. (1988.). "Children's Self Directed Critical Thinking" **Journal of Education Research.** 81(5) : 262 – 273.
- Millar, R. & Driver, R. (1987). Beyond processes. **Studies in Science Education.** 14, 33 – 62.
- Pedhazur, Elazar J. (1982). **Multiple Regression in Behavioral Research.** USA : CBS Collage.
- Watson, G. and E.M. Glaser. (1964). **Watson-Glaser Critical Thinking Appraisal Manual,** NewYork : Harcourt, Brace and World, Inc.